

ที่ นร ๑๒๐๖/๑๓๐

สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอรื้อการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ที่ นม ๐๐๑๖.๓/๑๗๕๒๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดนครราชสีมาได้มีหนังสือหรือเกี่ยวกับการมอบอำนาจต่อของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาให้แก่หัวหน้าสำนักงานสาขาซึ่งตวงวัดเขต ๒ - ๖ นครราชสีมาตามคำสั่งกรมการคำภายใน ที่ ๓๒๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗ ในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรตราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นควรแยกประเด็นพิจารณาเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ กรณีการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดว่า อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ เมื่อปรากฏว่าข้อ ๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า

“ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้จะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ โดยให้คำนึงถึงระดับ ตำแหน่ง หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ

เมื่อมีการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่

(๑) การมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจนั้นต่อไปได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑.๑) กรณีมอบอำนาจให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้ผู้มอบอำนาจขึ้นต้น ทราบด้วย

(๑.๒) กรณีมอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่น นอกจากที่กล่าวใน (๑) จะกระทำได้อ ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้มอบอำนาจขึ้นต้นแล้ว

(๒) การมอบอำนาจและการมอบอำนาจต่อตามระเบียบกระทรวงกลาโหม

.....”

ดังนั้น จึงถือได้ว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว จึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมการคลังภายในได้มอบอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ดังนั้น หากผู้ว่าราชการจังหวัดประสงค์จะมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่บุคคลอื่น ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ต้องดำเนินการมอบอำนาจให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่ ๒ กรณีการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้ข้าราชการและลูกจ้างใช้รถส่วนกลาง และเรื่องการอนุญาตให้นำรถส่วนกลางในสำนักงานการคลังในจังหวัด ศูนย์ซึ่งตวงวัด หรือสำนักงานสาขาซึ่งตวงวัดไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้เฉพาะกรณีที่ไม่มียานพาหนะที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอหรือมีราชการจำเป็นเร่งด่วนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๑๓ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “รถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัด ให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนหนึ่งของส่วนราชการ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการเจ้าของรถนั้นกำหนดขึ้น” และข้อ ๑๖ วรรคสาม แห่งระเบียบฉบับเดียวกัน กำหนดว่า “สำหรับรถส่วนกลาง หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการจะพิจารณาอนุญาตให้นำรถไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้ ในกรณีที่ส่วนราชการไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ หรือมีราชการจำเป็นและเร่งด่วนหรือการปฏิบัติราชการลับ” ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้ใช้รถราชการให้แก่บุคคลตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการเจ้าของรถนั้นกำหนด และผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาตให้นำรถราชการไปเก็บรักษาที่อื่น ได้แก่ หัวหน้าส่วนราชการหรือหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งการที่ระเบียบฯ กำหนดไว้เช่นนั้น ก็เป็นเพียงการกำหนดโดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้ผู้มีอำนาจสามารถมอบอำนาจต่อได้เท่านั้น อีกทั้งเมื่อพิจารณาระเบียบฉบับดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่าระเบียบฯ มิได้มีการกำหนดรายละเอียดและวิธีการในการ

มอบอำนาจต่อให้แก่ผู้อื่นไว้แต่อย่างใด จึงเห็นได้ว่าระเบียบฉบับดังกล่าวมิได้มีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น เมื่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ฉะนั้น หากผู้มีอำนาจระดับต้นต้องการที่จะมอบอำนาจนั้นต่อให้แก่ผู้อื่น ผู้มีอำนาจก็ต้องดำเนินการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับด้วย และโดยที่มาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า “ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีอำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดนั้น

(๒) นอกจากกรณีตาม (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวจึงถือได้ว่ามาตรา ๒๓ เป็นบทบังคับว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจมาแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี กล่าวคือ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจแล้ว ถ้าเป็นกรณีการมอบอำนาจจากส่วนราชการที่มีส่วนราชการตามกฎหมายของส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดนั้นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน แต่ถ้าเป็นกรณีการมอบอำนาจจากส่วนราชการที่ไม่มีส่วนราชการตามกฎหมายของส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนต่อไปได้ตามที่เห็นสมควร เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กรมการศึภายในได้มีคำสั่งกรมการศึภายใน ที่ ๓๒๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่องมอบอำนาจเพิ่มเติมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อให้หัวหน้าสำนักงานการศึภายในจังหวัด หัวหน้าศูนย์ซึ่งตวงวัด หรือหัวหน้าสำนักงานสาขาซึ่งตวงวัดแล้ว ซึ่งการกำหนดไว้เช่นว่านั้นเป็นการกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจต่อไปยังหัวหน้าส่วนราชการที่ได้มีส่วนราชการตามกฎหมายนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ดังนั้น คำสั่งมอบอำนาจของกรมการศึภายในดังกล่าวข้างต้นจึงไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และในกรณีดังกล่าว เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมการศึภายในตามคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่อาจมอบอำนาจนั้นต่อไปยังพาณิชย์จังหวัด แล้วให้พาณิชย์จังหวัดมอบอำนาจนั้นต่อให้แก่หัวหน้าสำนักงานสาขาซึ่งตวงวัด ๒ - ๖ นครราชสีมา เนื่องจากจะเป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของอธิบดีกรมการศึภายในซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจตามคำสั่งดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดนครราชสีมาจึงควรมี

หนังสือไปยังกรมการค้าภายใน เพื่อให้กรมการค้าภายในทบทวนแก้ไขคำสั่งมอบอำนาจในเรื่องดังกล่าว
ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวทัศนีย์ ตูสิตสุทธิรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

สำนักกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๙๑

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐